

KINOT STUDY

Another interpretation of '*And in that day did the Lord, the God of hosts, call to weeping and to lamentation*': at the time when the Holy One, blessed be He, sought to destroy the Temple, He said, 'So long as I am in its midst, the nations of the world will not touch it; but I will close My eyes so as not to see it, and swear that I will not attach Myself to it until the time of the end¹ arrives.' Then came the enemy and destroyed it. Forthwith the Holy One, blessed be He, swore by His right hand and placed it behind Him. So it is written, *He hath drawn back His right hand from before the enemy* (*ib.* II, 3). At that time the enemy entered the Temple and burnt it. When it was burnt, the Holy One, blessed be He, said, 'I no longer have a dwelling-place in this land; I will withdraw My Shechinah from it and ascend to My former habitation; so it is written, *I will go and return to My place, till they acknowledge their guilt, and seek My face*' (*Hos.* v, 15). At that time the Holy One, blessed be He, wept and said, 'Woe is Me! What have I done? I caused My Shechinah to dwell below on earth for the sake of Israel; but now that they have sinned, I have returned to My former habitation. Heaven forfend that I become a laughter to the nations and a byword to human beings!' At that time Metatron² came, fell upon his face, and spake before the Holy One, blessed be He: 'Sovereign of the Universe, let me weep, but do Thou not weep.' He replied to him, 'If thou lettest Me not weep now, I will repair to a place which thou hast not permission to enter, and will weep there,' as it is said, *But if ye will not hear it, My soul shall weep in secret for pride* (*Jer.* XIII, 17).

The Holy One, blessed be He, said to the Ministering Angels, 'Come, let us go together and see what the enemy has done in My house.' Forthwith the Holy One, blessed be He, and the Ministering Angels went, Jeremiah leading the way. When the Holy One, blessed be He, saw the Temple, He said, 'Certainly this is My house and this is My resting-place into which enemies have come, and they have done with it whatever they wished.' At that time the Holy One, blessed be He, wept and said, 'Woe is Me for My house! My children, where are you? My priests, where are you? My lovers, where are you? What shall I do with you, seeing that I warned you but you did not repent?' The Holy One, blessed be He, said to Jeremiah, 'I am now like a man who had an only son, for whom he prepared a marriage-canopy, but he died under it. Feelest thou no anguish for Me and My children? Go, summon Abraham, Isaac and Jacob, and Moses from their sepulchres, for they know how to weep.' He spake before Him: 'Sovereign of the Universe, I know not where

דבר אחר זיירא ה' אליהם צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד וגוז' בשתעה שפקש הקדוש ברוך הוא להחריב את בית המקדש אמר כל ומן שאני בחוץ אין אמות העולם נוגעין בו אלא אכבר את עיני ממנה ואשבע שלא אזק לו עד עת קץ ויבואו האויבים ויחריבו אותו מיד נשבע הקדוש ברוך הוא בימינו והחזרה אחורי הרא הוא דכתיב (שם ב. ג) 'השיב אחריו ימינו מפני אובי' באותה שעה נכנסו אויבים להיכל ושרפו וביין שנשוך אמר הקדוש ברוך הוא שוכן בארץ אסלאם שכינתי ממנה ואعلاה למכוני הראשון הרא הוא דכתיב והrush. ה. טו 'אלכה ואשובה אל מקומי עד אשר יאשר ובקשנו פנוי באותה שעה היה הקדוש ברוך הוא בוכה ואומר אווי לי מה עשיתי השratio שכינתי למיטה בשכיב ישראל ועכשו שחטאנו חרותי למוקמי הראשון חס ושלום שהייתי שחוק לגוזים ולעג לבrios באותה שעלה מטהון ונפל על פניו ואמר לפניו רבונו של עולם אני אבכה ואחת לא חכבה אמר לו אם אין אתה מנייח לי לבכחות עכשוו אפנס למוקם שאין לך רשות לפנס ואבכה שפאמיר (ירמיה י. יז) 'זאת לא חשמעה במשתרים תכבה נפשי מפני גזה וגוז' אמר לך הקדוש ברוך הוא למלאכי השרת בזו וナルך אני ואתם ונראה בכתי מה עשו אויבים בו מיד הלה הקדוש ברוך הוא ומלאכי השרת וירמיה לפניו ובין שראתה הקדוש ברוך הוא את בית המקדש אמר בודאי זהו ביתו וזהו מנוחתי שבאו אויבים ועשו בו ברצונם באותה שעה היה הקדוש ברוך הוא בוכה ואומר אווי לי על ביתך בני היכן אתם בהני היכן אתם אויבי היכן אתם מה עשית לכם החריטי ככם ולא חורתם בתשובה אמר הקדוש ברוך הוא לירמיה אני דומה כיום באדרם שהינה לו בן יחידי ועשה לו חפה ומית כתוך חפתו ואין לך כאב לא עלי ולא על בני לך וקרא לאבכם ליצחק וליעקב ומשה מקבריהם שהם יודעים בכחות אמר

אין עומדין פרק חמיש' ברכות גז'

64

ונלע רצק שפכטס. בדרכו חפה לא נארליין גאנטערן און זאָלַה: ווערטאָלְסֶס פֿרְעָמֶס. ק' ל' נלע דונזלאָס טפְּלָה דִין וְהַלְּמָרָן זָהָה ל' זָהָה:

זוניסט זָהָה ל' זָהָה וְעַבְּרָסֶס אַלְמָלְסֶס אַלְמָלְסֶס זָהָה ל' זָהָה: סְפָּרָטְמָלְדָן (ג) מִיכְיָה זָהָה וְמִתְּמָרָה צָהָרָה זָהָה ל' זָהָה:

חוֹרָה אוֹר זָהָה ל' אַלְמָלְסֶס אַלְמָלְסֶס זָהָה ל' זָהָה:

וְסְפָּרָטְמָלְסֶס קְרָבְּרוֹלְס. סְמָנָן מִלְּחָמָה:

כָּרוֹבָּס אַלְמָלְסֶס יְשָׁעָה ל' זָהָה: וְפָעָזָן:

בָּס. מַזְבָּחָה אַמְּמָמָה בְּקָטְשָׁן טָלְדָן:

שְׁנָאָמָר אַלְמָלְסֶס קְרָבְּרוֹלְס זָהָה כְּבָדָה נְמָנוֹת וְמִלְּחָמָה:

רָאַשׁ דְּפָמָסָה: וְאַדְרָאַלְמָלְסֶס נְהָרָה תְּעֵנָה:

זָהָר מִן הַזְּדָקָה בְּאַיִל מְעָמָה הַבְּנָשִׁי הוּה:

טְפָלָם. לְעֵן חָלוֹ וְחָמָה: וְעַן סְפִּים:

טְפָלָם. לְעֵן חָלוֹ וְחָמָה: וְעַן מְרָחָה:

הַדְּרָבָנוֹת שְׁנָאָמָר לְהַזְבָּחָה זָהָר כְּבָדָה:

וּבְפָרָשְׁבָּם בְּפִיכְמָס (ה) אַדְרָאַלְמָלְסֶס זָהָר:

שְׁדָרָן אַתְּגָנְשָׁלְסֶלְאָישָׁא אַתְּבָּיו שְׁנָאָמָר דִּירְכָּם:

דִּימָס מְלָאָה: אַזְּאָרָאַלְמָלְסֶס שְׁדָרָבְּבָּה:

הַבְּקָשָׁנָן גְּנָעֵל שְׂעִיר הַפְּלָהָה שְׁנָאָמָר נְגַמְּסָלְסֶלְאָה:

אוּקָע אַהֲשָׁע שְׁמָר הַפְּלָהָה אַעֲטָע שְׁשָׁעָר:

חַבְּרָה גְּנָעֵל שְׂעִיר דְּרֻמָּה לְאַגְּנָעֵל שְׁנָאָמָר:

שְׁמָעָה חַפְּלָה הַיְּשָׁעָה דָּאַוְּנָה אַלְמָלְסֶס גְּגָמָה זָהָר זָהָר:

דָּמָעִי אַלְתְּרָשָׁן רְבָּא לְאַנְדְּזָעָנָה:

בִּזְמָאָר דָּעְבָּא מְשָׁוֹס שְׁנָאָמָר סְכָוָה בְּעֵנָן לְאַיִלְיָה: נְמָטוֹר אַהֲלָן זָהָר לְלָלָל (סְמוֹת גָּנוֹ):

מַעֲבוֹר הַפְּלָהָה: וְאַדְרָאַלְמָלְסֶס שְׁדָרָבְּבָּה:

אַלְמָלְסֶס פְּרָעָמֶס זָהָר:

הַמְּקָדְשָׁה נְפָסָה חַוָּמָת בְּרֹול בֵּין יִשְׂרָאֵל בְּגַרְבָּן. וְאַדְרָאַלְמָלְסֶס זָהָר:

לְאַבְּדָם שְׁבָשָׁמוֹת שְׁנָאָמָר קְרָבְּרוֹלְס:

מְהֻבָּה בְּרֹול נְזָחָה אַוְתָה קוּר בְּרֹול בִּינְךָ:

שְׁפָשָׁן. טְלָסָן פְּלָוָן: טְרָוָס:

פְּאַפְּסָטָס. בְּצָחָן נְסָס צָלָן מִלְּמָדָס:

בְּצָחָן מִגְּאָזָן וְהָלָרָה מִקְּרָבָן:

וּבְנִיעָר: אַדְרָאַלְמָלְסֶס כָּל הַמְּאָרֵיךְ בְּחַפְלָזָן אַזְּבָּרְזָה זָהָר:

מַעְאָה לְמִשְׁהָה רְבִנָּו שְׁנָאָמָר אַתְּאָלְמָלְסֶס:

R. Joseph B. Salovitchik,
Fate and Destiny (Hoboken, 1992, 2000), 25

SIX KNOCKS

Eight years ago, in the midst of a night of terror filled with the horrors of Maidanek, Treblinka, and Buchenwald, in a night of gas chambers and crematoria, in a night of absolute divine self-concealment (*hester panim muhlat*), in a night ruled by the satan of doubt and apostasy which sought to sweep the maiden from her house into the Christian church, in a night of continuous searching, of questing for the Beloved—in that very night the Beloved appeared. “God who conceals Himself in His dazzling hiddenness” suddenly manifested Himself and began to knock at the tent of His despondent and disconsolate love, twisting convulsively on her bed, suffering the pains of hell. As a result of the knocks on the door of the maiden, wrapped in mourning, the State of Israel was born!

How many times did the Beloved Knock on the door of the tent of His love? It appears to me that we can count at least six knocks.

כسف משנה המدع הלכות עבודת זרה פ"א ב כسف משנה

יש לנו דמייקרilo נילם טומורסט היה נציגו וענבר סי' גולדן נציגו
ומס' גול שינער בקרלה הציגו טומורסט קולו ומכליזון לומונט קיטו
ומס' גול מודיעיס דורך סי' נלטנייליסט הציגו גול נמנזרו נקלוחו
ולאכלי כמו חנראט וענבר ק' גולדן מעלה כי מהר :

פרק שני ב וafilו להסתכל

ה אסור.

שנת פלך שולן (קמ"ט) מתנו ר' נחמן אמר מלך מהה הורות ומחתם בלאוין ע"ז
אסור לנו רשות נצמת ויזוינע טנמא ק"ה
בוגון האור הקטן כל נצמת אומלה נצמת אומלה
אל מפטן אל קהילוט. ומפרט כביש
דבאי דיוינט של ענודה ובה ק"ה. ולחס
ההממר היל מהרמאנע עלה מי מכם מעת
ההממר (ויבי *מגן) אל מפטן אל
מדעלטנס ווי כטירוט כביש דאי
דיוינט של ענודה ווס מהי צבוי
מי מכם שעטן פשטיה דקלת היל
ההממע צילן יפנא זוכית אל קהילוט.
ונולדה לי דמאנט ליה דאל מפטן פיטין
צילן יפנא נלכט נדרליך וויל גלטונג
להקטן צוורה חלה וויל כי נשי מי
מאנט ומאלר זיא דדריך זיא אל
מפטן אל מדענעם דאסיאו זאנטכלן
גנותם קענדוועז ודס :

* ר' יוחנן ורבנן אמרו:

והיה מהלך וקורא וכו' עד שהגיעה לאוזן נגען. כתג הראב"ר
וממה לוי צראי כי סס ומכיר לך לו כי מומיס וופסכל כי מומיס
כפי ולוי מילע נאס טיטנאו גלמייסס לפי סיסו ממחנהי מסס עד שנע
טירנטס פונברך מלן גלניין פראיל מאה עטנק לוי זקיו ממחנהי מסס

עלמוד ולקרות בקהל ג' שיש אלה אחד לכל וריהה מהלך וקוראו בו מוכר גלמים. ולענין סמימה סממה

העם מעיר לעיר וממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא, שני ושם בשם יי' אל עולם : וכיון שהיו העם מתקbez ושותאלין לו על דבריו היה מודיעע לכל אחד ואחד דעתו עד שיחזרהו לדורך האמת, עד שנתקbez אלףים ורבעות, והם אנשי בית אברם. ושתל העיקר הגדול הזה ותחבר בו ספרים והודיעו ליצחק וישב יצחק מלמד ומהזיר. ויצחק הודיעע ליעקב וללמד, וישב מלמד ומהזיר כל הנלויים אליו : וארכינו למד בינו בולט נברדיל לוי ומיגון בראש ובב

לעמדו ולקרות בקול גדול לכל העם ולהודיעם שיש אלה אחד לכל העולם והוא ראוי לעבוד.

שכמלו זוויג (גדי פלטיין) שקייט מרג' מוכן למסים. ולענין המזיה שטממה *והיה מלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה למלכה עד שהגענו לאוזן והוא קורא שנ' ויקרא שם בשם יי"י אל עולם : וכיון שהיו העם מתקbezין לו ושואlein לו על דבריו היה מודיעע לכל אחד ואחד לפיה רעדתו עד שיחיזרו לדרכם האמת, עד שנטקbezו אליהם וכבר מין לא יי"ז מוסט, ולפער מומיס טרי ולג' לרע נאקה דיסכינו מה נמעניש לנו טרי ממחנכים מasse עד סכל מארוסס וצבר למ כל טרי.

בישיבה ללמוד דרך יי' ולשמור מצוות אברם. וצוה את בניו שלא יפסיקו דבריו לני ממנה אחים ממנוגה ברי של לא ישכח הלימוד : ובהיה הזכר הולך

ספר שמות | פרשת יתרו

יב יבר יהוה לעזינו כל-העם על-תור סיג'ין והגבלה את
העם סכיב לאמור השמרו לכם צלות בקר ונגע בקצחו
ו' כל-הגע בקר מות זיקנה: לא-תתגע בו נך קי-סקול
ישקל או-זירה יהוה אם-בקבעה אם-איש לא יהוה
ד במשר תיבל הימה מעלו בקר: נירד משה מנ-תקר אל-
ש העם ותקבש אה-העם ויכבשו שמלתם: יואמר אל-
העם הו נבניהם לשילשת נמים אל-תגשו אל-אשה
ט ויהי בימים השלישיי תבקר וניהי קלת ויברכם ואנו
כבר על-הקר וקל שפר חזק מאר ניחרד בל-העם
ו' אשר במחנה: וויאן משה אה-העם לקרות הנאלים
ש מירח מחנה ויתניאבו בתחרית הקר: ונהר סיני אשן כלו
מפני אשר יבר עלי יהוה באה ניעל אשנו בעשן
ט הכבש ניחרד בל-הקר מאר: וניהי קל השפר הולך
ו' וחזק מאר משה יבר והאלים ענגנו בקהל: נירד
יהוה על-הקר סני אל-ראש תקר ונילא יהוה למשה
ס אל-ראש תקר ניעל משה: ראמר יהוה אל-משה

is ripening its early figs, and the vines in blossom give forth their fragrance. Rise, my love, my beauty, come away. O my dove, in the clefts of the rock, in the covert of the cliff, let me see your form, let me hear your voice; for sweet is your voice, and your form is comely."

Seize us the foxes, the little foxes, that spoil the vineyards; for our vineyards are in blossom.

My beloved is mine, and I am his; he feeds his flock among the lilies. When the day grows cool, and the shadows flee, return, my beloved, and be like a gazelle, or like a young deer, on the mountains of Bether.

Melchitta de-Rabi Yishmael, p. 219

33.2). Do not read it thus, but read: "The Lord came to Sinai," to give the Torah to Israel. I, however, do not interpret it thus, but: "The Lord came from Sinai," to receive Israel as a bridegroom comes forth to meet the bride.

And They Stood. They were huddled together. This teaches that they were afraid of the winds, of the earthquakes, of the thunders and lightnings that came on.

Below the Mount. Scripture indicates that the mount was pulled up from its place and the people came near and stood under it, as it is said: "And ye came near and stood under the mountain" (Deut. 4.11). Of them it is declared in the traditional sacred writings: "Oh my dove that art in the clefts of the rock," etc. (Cant. 2.14). "Let me see thy countenance," that is, the twelve pillars erected for the twelve tribes of Israel; "let me hear thy voice" (*ibid.*), that is, when responding to the Ten Commandments;

פִּנְחָה, וְבַגְּפִנְים סְמִרְרָה בְּעֵנָיו רִימָה; קְוֹמִי לָהּ, רְעִנְתִּי, יְפִתִּי, וְלִכְיָה. יְוָתִי, בְּתֻנְיָה הַפְּלָעָה, בְּסַחַר הַפְּרוּנָה, כְּרָאִינִי אֶת מְרָאָה,
הַשְׁאִינָה אֶת קְוָלהּ; כִּי קְולָה עֲרָבָה, וּמְרָאִיךְ אָנָה. אֲחוֹו לְעֵנָךְ
שְׁעָלִים, שְׁעָלִים קְטָנִים, מְחַבְּלִים בְּרָקִים; וּכְרָמִין סְמִרָה.
דוֹדִי לִי, וְאַנְיָה לוֹ, הַרְעָה בְּשָׁלָחים. עַד אֲשָׁפִים הַיּוֹם, גַּעֲזָוִי
הַאֲלָלִים, סָבְּ דְמָה לָהּ, דוֹדִי, לְצִבִּי אוֹ לְעַפְרָה בְּאָלִים, עַל
הַרְבָּה.

חקרה כן אלא יי' לסינו בא ליתן תורה לישראל ואני איני אומר כן אלא יי' מסני בא לקבל את ישראל כחנן זה שהוא יוצא לקראת כליה.
ויח'צבו ניצפפו מלמד שהיו מחריאין מפני הויין ומפני הווועות מפני הרעמים ומפני הברקים הבאים.

בחתתיה ההר מלמד שוחלש ההר מפקומו
וקברבו ועמדו חתתו שנאמר וחקרבען ועתמדון
תחח ההר עלייתם מפורש בקבלת יונח בחנוין הסלע
ווען בראיין אמר טראיד אלו שתים עשרה מצבה

חנוך נזרך יונתן יונתני יונתן הצעיר גבוי בחריב ציון בבדה על

לפניט ונו' יזרבר ה' אל משה לך רדי
שחת עקר וגלו' ישמע דושע את כל העם
ברעה ויאבר אל משה קול כלכלה בכהנה
אבר משה אדם שהוא עתיד לנהוג שורה

השנה האחת נספְתָה בלא רשותו של קצין צבאי אמריקאי, שנטה את מושב יושביו של קצין צבאי ישראלי. השם של קצין צבאי אמריקאי לא נודע. השם של קצין צבאי ישראלי לא נודע.

כגנין מוחט וענין אונס און זונת. לא ענין אונס און זונת ענין זונת ענין זונת.
עד ומיל' לו: נידנו על דווי של דווי.
רבי יוחנן בשם רבי אבוי אל החלות היו מכובדין לפחד והה
לפלה אמר ר' יונתן בשם ר' נחמה הכתוב עצמוני
א"ז פ' ט. ממש חטאך רחוביך יאפש בעני ולחת יתני בשם ר' נחמה הכתוב עצמוני
לפלה אמר ר' יונתן בשם ר' יונחה כי רבי סימן החלות הי' משאי' מ' טהרה
פרח ר' עורה בשם ר' יונחה כי ר' סימן החלות הי' משאי' מ' טהרה
א"ז קדום של נכס מוחמך להזנה פלאן
רבנן נאכט א"ז מאירין: א"ז גדי.

מה האה אין תימר בא' באב ערדין לא נשך אין תימר בא' באלו בים ויליה נפק בילדרא מ ירושלים ואית ליטר אלא קאקל השכונת יש כאן ר' יהונתן ורשביל ר' והן אמר מלך יהודה יושב ומוחשב השכונת בא' ואמרי לו ונשכח בגדנו ובבגדנו ומשכונתו אבר שחתה וזה בראש להשכונת רשביל ר' מהק אמרה: נס וללה... מה גין ר' מהקלס נס' לר' מה' בטהון כט' הארכן יש מושג'ת וו' נס' לא' לא' מושג'ת גוד' ש' זב'... ס' ד' הארכן נס' לא' מושג'ת מהצחים' ר' ס' ד' הארכן נס' לא' מושג'ת

וילאמוד בוטה קרבן: מעתה מלבד אלה רוח
אקלים יאנטאל מלחמה להדרת
וולדמן (פְּרִימָה מַהְרָה) וְקִינָה הַלְּבָנָה
וְקִינָה (פְּרִימָה מַהְרָה) (ל' ט' ז'):
ובין ימיהם נגנולו נצבר סמל גטו כמיון פס ניטס אנטקיה:

שירי קרבן

טג: **אדם** צוין פה נסחתה דוד ט' : נ' ה' דוד תען דוד מלך
איך עזק אלה מושׂת לאל וט' סחנת דוד כבוי גולני תען

טחן פלדיות קהדרת מתקדמת לדור הבא : הרוח, הגוף והנפש נבנויות זו על זו.

מִתְּמֻנָּה וְמִתְּמַלֵּא : אֶלְגָּיָה מִתְּמֻנָּה וְמִתְּמַלֵּא

47

כ' ספטמבר מלך מצרים את אליהם
אחו על יהודה וירושלם ויסב את שם ית' קים
ואת י' אחותו אחיו לכה נבו ייביאו טז'ימה:
ה' בנו עשרים וחמש שנה יהוקים במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעניין
יהזה אלהו: עליו עליה נובודנא策 מלך
בבל ויאסרהו בנחשותיהם להליכו בבליה ומפליגי
ו' כ' נסיך בית יהזה הביא נובודנא策 לבבל ויתגנס
ט' כ' נסיך בהיכלו בבל: ויתר דבריו יהוקים ותשבתי
ב' מ' ד' אשר עשה והגמצא עליו הגם פתוחים עד
ספר מלכי ישראל ויהודה ויטק יהוקין בנו
תחציו: ב' בנדשטיונה שנים יהוקין במלכו
ושלשה חמשים ועשרים ימים מלך בירושלם
ויעש הרע בעניין יהוה: ויתחשית השנה שלח
ו' כ' ספטמבר המלך נובודנא策 יבא בבל עס-בל

רְדָק

מצודת דוד

ל"ג מלון בירוקטס : ונשא. על סטטוטו לח יטוח נפי יוסיקס לחוי סנדוויטס
ממנו לחן לו מטבח סטטוטס : (1) ווילרטס. קאטו גאנטסיה לחוחה לאוילרטס
אל גאנטס מהז דארק כמ"ס זרימאס : (2) גאנטס. גאנטס איסס לו גאנטס :
(ח) וגאנטס פלו. ל"ג תעטחו זאנטה לחן גאנטס לאחל איזן : (ס) גן טומוס
טומוס. גאנטס גאנטס פערה גאנטס אהילו יאנטיקס קאנטיס סטטוטס בחוי פטל
טומוס עלי כי רלה האר עס קאנטן סטטוטס נפני לחוי קאנטן מט וחפס סן
גאנטס עלי כי רלה האר עס קאנטן סטטוטס נפני לחוי קאנטן מט וחפס סן
לאחל שחו יאנטן סטטוטס גאנטן נפה קאנטן נחוי ווילר מלכו סטט מלכו בחוי

העבירות כי החלטתי מארד: כי עבירתך עבדך
מן-המרכבה וירכיבתך על-רכב המשנה אשר
לו, יוציאך יושלם וימת ניקבר בקברות
אבותיו וכל-ישראל ירושלים מתאבלים על-
יאשׁוּב: כי ניקננו ירמיהו עלי-יאשׁוּב אמרנו
כל-השׁוֹם וחשׁוֹר בקנותיהם עלי-יאשׁוּב
ערדי-הוֹם נירגנום לתקן עלי-ישראל והנס בחרובים
על-תקינותינו: ויתר דברי יאשׁוּב וחסרי בפתג'ב
בתורת יהוה: כי זורביו הרשנים ורחאטרנים
הנעם בחרובים על-ספר מלכי-ישראל יידזרה:
לו ניקח עסדה הארץ אתי-יתאחו בון
יאשׁוּב וימליךתו תחת-אכיו בירושלם: בון
שלוש ועשרים שנה יז Ach במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם: ויסירתי מלך-מצרים
בירושלם ויענש אתי-הארץ מה כפר-בפסוף

۹۲۷

מצודת ביר

מפני הולסיטים . מם שוחזר לנו לדרכו ירמיכי מהלסים : (כג) ויוורו קיילוס . סטמולים זקנחים יוויז צו חוויס : **כטנזרו** . ספנגוירו יהואי מן כטנאלכסה בכיניו לי נמטחיה : חלה משליך וקסס ני לדרוגנו : (כד) מל רלכט שטחנש . **כטניאס** סטולגטן גוזן מרכזנו פגנוטהץ ערוץ שטחן קרטון דבש : (כה) גדרלים וטבאות . סטטורייטס ביג'רלוות וטקלר פטומילר גדרון שטחן קרטון מארוריין צונדנכלן קיניכס וולנס נקלה . מטודר יי תוקן ל' לסס גדרנו סרימתם סקל ונכרכמתה האטמס : **קינזיטיסקס** . כ"ג נמה מפלק אנטנו קינס מס פטנרו פערן גירזון שטחן פוליטוינו : פולינו גלעדי : **וינטנס לומן** . גאנש וווק גאנטלאן

קְרִיטִית רָגִיל בְּיִם אַלְפָוִוִיס
 לְקֶרֶב הַלִּי בְּיָס קְרָהִוִּי :
 (נֵחַ) רְנַחַם קִי לְיוֹנִי נְפָטִי .
גְּמַלִּים שְׁעַבְרוֹן : (נֵת) וְלְהַתְּסִיס
 סְסִי שְׁוֹתָנוֹן . זְגָרָה כְּזָהָה
צְפָעוֹתָן צִי לְוִוִּי : סְכָה
 מְמַפְּטִי . כְּהָרָר עַשְׂתִּי כְּכָרָר :
 (סֵה) מְנַחַת נֵצֶר . סְנַדְּרָה נֵצֶר
 כְּמַהֲדָה לְהַתְּמַרְרָה (טְפַטְּשָׁה יְהִי חָדָה)
 תְּמַמְּנָה נְגַדְּלָה (גְּבוֹרָה יְהִי כָּהָדָה)
 תְּמַבְּבָבָה מְנַן לְיִירָךְ . דָּהָר
 מְמַנְּנָה נֵצֶר הַלְּוָס הַלְּוָס הַלְּדָה
 וְלְהַהְהָה הַלְּבָר נָזֶה כְּמַנְן כְּנַדְדָה
 לְלָבָס . וְסְמַפְּלָסָה גְּלָבָזָה הוֹנָה
 סְלָל כְּמַן מְגַדְּתָה לְמוֹנָס
 בְּרַכְוֹן מְגַדְּתָה סְכָר (וּבְנָן טָזָן)

אל-תירא : מירבך אדרני ר'בי נפשי נאלה חי ;
ניט ראה תה ויה עותתי שפטה משפטו : שראיתה
בכל נקמתם כל מוחשבתם לוי : ס"ש מעטה חרפתם
ויה זה בלב מוחשבתם עלי : ס"כ שפטינו קמי והגנו נם
עליכם בל-היום : ס"כ שפטם וקיימתם הביטה אני
מן-גינתם : ס"ר תשיב לך גמול יהזה כמעשה
יעידחים : ס"ה תנתן לך מגנה-לב תאלהך לך :
ס" פרק ב' באף ותשמידם מתחית שמי ויהזה :
ד איכה יועם זהוב ישנא הפתם הטווב
זינון טעה שאון ט"ז טפלת זו סatty"ן זינון לינה סלום הלו כנונ ט
ככון ע"ז כל קלו מנגנה נקלה וכע"ז סל לוין מנדת ליה וכן ע"ז כל
כל שמן זינון ע"ז סכ"ה וק"ע) : ההולך . זינון (כעיס יט
ד (א) איכה יועם זהוב . קנייה ז נלמלה עט יהיזע כמו סלמור גדרון
ט ה כהוה על ספר סקיטה ועמה חיכר בהוק קניות לה כל בכיה
מנגנס (וילג"ג ג) ג' הג' אמריך : זהוב . מליחת גביס פמאנטיך זונע : יט-בג

אנטרכטיס

שׁוֹן אַלְמִינָא אוּ חֶרְשֵׁיא אוּ
פְּהַרְחִיא אָו עִירָא הָא
אֲנָא : יֵבּ וּכְבָעָן אַיְזָל
צְמִירִי יְהִי עַם פּוֹמָקָה
קְזַלְפִּינָּה דִּי תְּפִילִי :
וְאַמְרֵ בְּבָעָן יְשָׂלָחָה
כְּבָעָן בִּידָן דְּקָשָׁר
קְמִשְׁלָה : יְוַתְּקִיףָ רְנוּנָא
דְּדִי בְּמִשְׁהָ וְאַמְרֵ הָא
אַהֲרֹן אֲחוֹה לְוַתָּהָגָלִי
קְצִמְטִי אַרְיָה מְלָא יְמָלֵל
הָאָהָא וְאַפְּהָה תְּאַגְּפָקָה
לְקַדְמָוֹתָה יְתִיחִינָּה וְחוּדָה
בְּבִלְבִּידָה : שְׁוַתְּפִילָל עַמְוִיה
וּוְתְּשִׁיָּה נִתְּ פְּתַגְנִיא
בְּפִסְמִים וּצְמִירִי יְהִי עַם
פּוֹמָקָה וְעַם פּוֹמָה וְאַלְזָקָה
יְתִחְבּוֹן יִתְּ דִּי תְּעַבְּדוֹן :

1000

ל-ב

וְנַמְלֵאת: הִלָּא אֲנָכִי. זֶה
בַּרְךָתְּךָ בְּרָכָתְךָ. נִזְדָּמָן
וּמִזְדָּמָן. ל' גָּדוֹלָה סְתָרָה
עִסְקָתְךָ נְדָרָה נְדָרָה שְׁמִינִית
וַיְחִיל אַפְתָּחָה. (וְחַמְסָה ק' ר')
בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי
בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי

שנתה ו שנות

אלם או הרשות או פקח או עורך הלא
אנכיזודה: בזעקה לך ואנכי אהיה
עספיך וחוירתי אשר תדבר:
ויאמר כי אדרנו שלחינו ביד
תשלח: י ויחריאף יהוה במשה
ויאמר הלא אהנו אחיך הליידעתי
קידבר ידבר הוא ונם הנזהרוא
יצא לקרותך וראה ושם בלבו:
שודברת אליו ושםת את זבדברים
בפיו ואנכי אהיה עספיך ועם
פיהם וחוירתי אתכם את אשר

רְגֹזִיא וַיָּתֵג הַפָּרֶס וְצַמִּיס קָכָב : פָּלָה חֲכִילָה
בְּשָׂרְבִּיאָה

רשבם
פינס וקובל תורה מירן לויו והיה מגניב כלשונו, ואין דבר זה בדברי התנאים והאמוראים ואין להושך ספקיהם מהחיצונים: (ב) ביד השלחן. ביד אשר הרצה לשולחו ולא אוטו: (ד) יוחר אף ה' במשה. והرون אף עשה רשותם לפני הפשט כאמור לענינו ופונשו לה' ובקש המתו כבדישריהן אצל יעקב בשגענה צול וירוכו: (ז) דבר נדר הוא. הוא נהגדל שם וושׁ לו חיתון לשון

יאפהו תרמויות

שׁ גַּד
דָּלָמֶר
סִמְוִין
מֵי צָבָת
לְהִלְסָן
מְוֹסֵךְ עַל
כְּהִלּוֹת
סְיִיר לְבוֹ

338

אלה נלכדי

بکر و بیان

¹⁴ they sent [for him]; but [others] had already taken Jeremiah out of the County-yard of Confinement. * They gave him over to Gedaliah son of Ahikam, son of Shaphan,

¹⁵ The word of Hashem had come to Jeremiah while he was in the courtyard of Gedaliah's house, and he dwelt among the people.

Confinement, saying,¹⁶ "Go and say to Ebed-melech the Cushite, saying: Thus

the fulfillment of My words concerning this city, for evil and not for good, and they will [take place] before you on that day. ¹⁷ But I will rescue you on that day — there

word of *HASHEM* — and you will not be given over into the hands of the men of whom you are afraid.¹⁸ For I shall surely rescue you; you will not fall by the sword, and you will have your life for booty, for you trusted in Me — the word of *HASHEM*.¹⁹

¹The word that came to Jeremiah from HASHEM, * after Nebuzaradan, the chief overseer sent him off from Ramah when he had taken him [from where]

he had been bound in chains among all the exile of Jerusalem and Judah who were being exiled to Babylonia:

² The chief executioner took Jeremiah [aside] and said to him, "HASHEM, your servant foretold this evil concerning this place;³ and HASHEM brought it about and God, foretold this evil concerning this place;

מדינה חסוכה כלום מתחרבה ירושלים נעשה קיסרין
מטריפולין ותונפלי.

דבר אחר כי צרייך לראש זה נבורגנץ איביך
שלוי זה נבוראנן.

דבר אחר כי צרייך לראש זה אספסיאנוס איביך
שלוי זה טיטוס שלוש שנים ומחצה הקיף אספסיאנוס את
ירושלים והוא עמו ארבעה דוכסין דופס דערקיא דופס
דאפריקא דופס דאלכסנדריא דופס דפלטיניא דופס
דערקיא תרין אמורין חד אמר קיליס שמייה וחד אמר
פנגר שמייה והוון בירושלים ארבעה בוליטין בן צחית ובן
גוריוון ובן נקדימון ובן קלבא שבוע וכל אחד יכוד

ובסוף אמר לו אם טוב בעיניך בא ואשיםעה עני
עליך ולא קיבל עליו כמו שנאמר בסוף הפרשנה עד
שנאמר לו מפי הגבירה קרא הוא דכתיב (ירמיה ט. א)
הרבך אשר היה אל ירמיה מאתה לא אמר מה היה
אותו הדבר אלא שאמר לו ירמיה אין אתה תחיב הכא אמר
איזיל עמהון ואין אתה איזיל עמהון אני יתיב הכא אמר
לפנינו ובוננו של עולם אין אני איזיל עמהון מה אני יכול
מהני להונן אלא ייזול מלפהון בריהיון עמהון דהוא יכול
גבוראנן רב טבחים את ירמיה והוא אסרו בזוקים אמר
רבי אחא בביבול הוא והוא אסרו בזוקים ודקותיה כתיב
(יחזקאל א. א) זמני בתוך הגולה.

Those Jews who were hidden [in the caves] devoured the flesh of their slain brethren.⁴ Every day one of them ventured forth and brought the corpses to them which they ate. One day they said, 'Let one of us go, and if he finds anything let him bring it and we shall have to eat.' On going out he found the slain body of his father which he took and buried and marked the spot. He returned and reported that he had found nothing. They said, 'Let somebody else go, and if he find anything let him bring it and we shall have to eat.' When he went out he followed the scent; and on making a search, he discovered the body [of the man who had been buried]. He brought it to them and they ate it. After they had eaten it, they asked him, 'From where did you bring this corpse?' He replied, 'From a certain corner.' They then asked, 'What distinguishing mark was over it?' He told them what it was, and the son exclaimed, 'Woe to me! I have eaten the flesh of my father!' This is to fulfil what was said, *Therefore the fathers shall eat the sons in the midst of thee, and the sons shall eat their fathers* (Ezek. v. 10).

אלין דחווי חבושים מבוזן אקלין بشוד קשילהון בבל
יום הוה מנפיק סדר מיניהם ומימי ליהון ואינון אקלין
יומא חד אמר ייזיל בר נש מינן אי משפח כלום מימי
ואפן אקלין מן דנפק אשכחיה לאבואה דקטיל נסביה
ויטריה ויהב סימן עליי יעל ואפתא אמר להו לא
אשכחיה כלום אמר ייזיל בר נש חורן אי משפח כלום
מימי ואנן אקלין מן דנפק הוהא בר נש החלך לרהייה
חפש ואשכחיה לההוא דקטיל איתיה ואכלוגניה מן
דאכלוון אמר לו מנן איתיתה דין קטלא אמר להו מן זוית
פלנית אמר ליה ומה סימן יהיב עליי אמר ליה סימן פלן
ענין הוא בריה ואמר זוי ליה לההוא גברא דמן בשרא
דאכבי אקליל לקים מה שנאמר (יחזקאל ה. ז) 'לכון אבות
יאכלו בנים בתוכך וגוו'. טרכיניס שחיק עצמות ילדה
אשטו בליל תשעה באב ויהיו כל ישראל אכלים נשתק

מדע. הלוות תשובה פרק ד ה

פרק חמישי

Kol Dodi Dofek

27

born. If it had been John Doe who called the session of the United Nations to order, the State of Israel would never have come into being—but if the Beloved knocked on the chairman's podium, then the miracle occurred. It is the voice of my Beloved that knocketh!

Second, the knocking of the Beloved could be heard on the battlefield. The small Israeli Defense Forces defeated the mighty armies of the Arab countries.

The miracle of "the many in the hands of the few" took place before our very eyes. And an even greater miracle occurred at that time. God hardened the heart of Ishmael and enjoined him to do battle against the State of Israel. Had the Arabs not declared war against the State, and, instead, agreed to the Partition Plan, the State of Israel would have lacked Jerusalem, a large part of the Galilee, and several areas of the Negev. Had Pharaoh, thousands of years ago, allowed the Israelites to depart from Egypt immediately, in accordance with Moses' original request, Moses would have been bound to keep his promise and would have had to return after three days. However, Pharaoh hardened his heart and did not hearken to Moses. The Almighty took the Israelites out of Egypt with a strong hand and an outstretched arm. Consequently, Moses' pledge that they would return to Egypt was no longer binding. A bilateral contract cannot bind one party if the other party refuses to fulfill his obligations. It is the voice of my Beloved that knocketh!

Third, the Beloved began to knock as well on the door of the theological tent, and it may very well be that this is the strongest knock of all. I have often emphasized, when speaking of the land of Israel, that all the claims of Christian theologians that God deprived the Jewish people of its rights in the land of Israel, and that all the biblical promises regarding Zion and Jerusalem refer, in an allegorical sense, to Christianity and the Christian church, have been publicly refuted by the establishment of the State of Israel and have been exposed as falsehoods, lacking all validity. It requires a comprehensive knowledge of Christian theological literature, from Justin Martyr down to contemporary theologians, to properly appreciate the great miracle which so clearly invalidated this central premise of Christian theology. We ought to take note of the "learned" explanation of our Secretary of State, Mr. [John Foster] Dulles, who also serves as an elder in the Episcopal Church, at a meeting of a Senate committee, that the Arabs hate the Jews because the Jews killed the founder of their religion. This "explanation" possesses profound, hidden symbol-

2 Maccabees 6:12-16

- 12 So I beseech those who read this book not to be cast down
by such misfortunes but to consider that these punishments
were meant not for the destruction of our people but for
13 their correction. For it is a mark of great benevolence not
to let the impious alone for a long time but to punish them
promptly. For in the case of other nations, the Master is
14 long-suffering and waits before he punishes them until they
have reached the full measure of their sins; but in our case
15 he has decided differently, so that he may not take venge-
ance on us afterward when our sins have reached their
16 height. So he never withdraws his mercy from us, and al-
though he disciplines us with misfortune, he does not aban-
don his own people. This much let us say by way of re-
minder; after these few words we must resume our story.)

כלל מעניין להן נסחאות מוקדמות כדוגמת:

צמחי חלב מל' וילמס כלוי' צימטולס ונטיטיעס חלה ט' סקסוק לאליהו:
אדר' פועלו דכלי' לכ' כטונן אכמי' פעס מ' ט' זט' דומזגן
לטקטחן נוליך האילם צי' קפילה וואה כה' הפל' גודל גודל
יפידיס וטפטע צוללות לנטכט שאמויל' צקזה למי' טבנער במו' טבנה
טמי' ט' צ' כי' פ' פאליגט פקטאל' גזולה מהלו' לי' והנ' גול' דר' בטיט
קלומינום זקינס מאהלהן מ' יון סלקט' מיס השער קס וכוי' להן לאוקט'יף
ווענד' פצל' וטכנלה וויל' לאקדיס זולט נטלמל' מהט' כן' הייסלאיח' עטיכס
המאג'גן ז'ן צ' נהי'ות זאל'ו נקיונ' צ' וויס' מילס נטטס ולעקו' נ' ג'ע'
לעקובנו' בויס מיתת ל'יק', האל'ו' ג' למון' מיטס לזר'ויל' סולונט'
ה' מקדמי' וטול' עט', מ'ק מגנילט' ט' עט' יעט' עכ' ועי' עיתטס גאנ'ז'
ה'ל' זמינו' כטט' קפה הי' עלי'ס האיג'נות סה' ווילען קאיל' נטקטולס
ה'ל' מאילם וויס טלחן נוליך נAMILה ער' מיטס אל' דרכ' האל' טאט' צמק'ל'ז
קילען ובל' אקליג' קילען נטה' י' עט' ד'ט' האל' גול' וויל' זט' אקסום
טנטג'ו וטחומ' מג'ג'ם י' עט' ציוו' ויט' זא' עינ' זט' חומ' דטיג'ס
טקס'ל' טהו' מלענן מ' א' טפי' סטיך צילטעל' מולקפת נתק' דכל' מס
לטטילס' טמולס' גטילט' לה' ילקו'ו' מכם'ס מ'ט' חומ' ט' ליז'ו' זט'
ט' ג'ט' עט' דה' וויל' טכיכ' ויטמא'ס ר' י' ד' נק', ק' זוס' וויל' דט'יל'ק'ו'
מעלה'ה צויס' קילג'מו' ט' צילטעל' טהו' טקיל'ט קילג'טו' וויס' טאל'
טנס'

8. Another exposition of the text, AND THE SON OF AN ISRAELITISH WOMAN... WENT OUT (xxiv, 10). It bears on what is written in Scripture: *But I returned and considered all the oppressions* (Eccl. iv, 1). Daniel the Tailor interpreted the verses as applying to bastards. *And behold the tears of such as were oppressed* (*ib.*). If the parents of these bastards committed transgression, what concern is it of these poor sufferers? So also if this man's father cohabited with a forbidden woman, what sin has he himself committed and what concern is it of his? *And they had no comforter* (*ib.*), but *On the side of their oppressors there was power* (*ib.*). This means, on the side of Israel's Great Sanhedrin which comes to them with the power derived from the Torah and removes them from the fold, in virtue of the commandment, *A bastard shall not enter into the assembly of the Lord* (Deut. xxiii, 3). 'But they had no comforter.' Says the Holy One, blessed be He: 'It shall be My task to comfort them.' For in this world there is dross in them, but in the World to Come, says Zechariah, I have seen them all gold,¹ all of them pure gold: hence it is written, *I have seen, and behold a candlestick all of gold, with a gulah² upon the top of it—roshah* (Zech. iv, 2). Two amora'im differ on the meaning of 'gulah'. One reads *golah* and the other reads *go'alah*. He who reads '*golah*' explains it to mean that they had been exiled (*golah*) to Babylon and the *Shechinah* had accompanied them into exile; as it says, *For your sake I have been sent³ to Babylon* (Isa. XLIII, 14). He who reads *go'alah* renders 'redeemer', as it says, *Our Redeemer* (*go'alenu*), *the Lord of hosts is His name* (*ib.* XLVII, 4), and it is written, *The breaker is gone up before them; they have broken forth and passed on, by the gate, and are gone out thereat; and their king is passed on before them, and the Lord at the head of them*—berosham (Micah II, 13).

רבה אמר פר' לב סי' ח מדרש

ח. דבר אחר יוצאת בן אשה ישראלית' קידא הוא דכתיב (קהלת ה, א) 'ושבתי אני ואראה את כל העשקים' דניאל חיטה פתר קיריה בפמקורים (שם שם. שם) 'והנה דעתה העשקים' אבותם של אלו עוברי עברות ואלין עלוכיא מה אכפת להן בך אביו של זה בא על קערורה זה מה חטא ומה אכפת לו (שם שם. שם) 'זאיון לך מנהם' אלא (שם שם. שם) 'מני עשיקיהם בך' מיר סנהדרי גודלה של ישראל שבאה עליהם מכחה של תורה ובונקנות על שום (דברים כג, ג) 'לא יבא מטר בקהל ה' (קהלת שם. שם) זאיון לך מנהם אמר הקדוש ברוך הוא עלי לבחנו לפני ששלוטם זהה יש בהן פסלה אבל לעתיד לבוא אמר זכריה אנה חמיתה אלו כורסונ פלו דרכו קידא הוא דכתיב (זכריה ה, ב) 'ראיתי והנה מנורת זכוכ בעלה וגילה על ראה' תרין אמר אין חד אמר גילה וחדר אמר גולה מאן דאמר גלה שגלה לבב ולגלת שכינה עפהן פרדאמר (ישעה מג, יד) למגעכם שלוחתי בעלה' ומאן אמר גולה פרוקא שנאמר (שם מו, ד) 'גאלנו ה' עצמות שמוי' וכחיב (מיכה ב, י) 'עליה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויעבר מלכים לפניהם וה' בראשם'.

367 / MUSSAF

— FIRST TWO DAYS —

HOSHANOS

- 1 who sought the salutations of God — so save now.
- 2 As You saved the multitudes of hosts
1 and with them the hosts of angels* — so save now.
- 3 As You saved pure ones from the house of slavery,
n Gracious One, from those who forced manual labor upon them — so save now.
- 4 As You saved those sinking in the depths of the rifts,
b Your honor was with them when they crossed — so save now.
- 5 As You saved the garden* which sang 'He delivered,'
b regarding Him Who draws forth* it is pronounced 'He was delivered' — so save now.
- 6 As You saved with the declaration 'I shall bring you forth,'
3 which may be interpreted, 'I shall be brought forth with you'* — so save now.
- 7 As You saved those who went roundabout with the Altar,*
b those who carry the willow to encircle the Altar* — so save now.
- 8 As You saved the Ark* of the Name, captured as a result of sin,*
x when you punished Philistia with flaming anger, and it was saved — so save now.
- 9 As You saved the congregations which You had sent to Babylon,
b Merciful One, for their sake were You also sent — so save now.
- 10 As You saved the captivity of the tribes of Jacob,
n return and restore the captivity of the tents of Jacob, and bring salvation now.
- As You saved those observant of mitzvos,* and hopeful for salvation — O God Who brings about salvation, bring salvation now.

חושננות

— יום ראשון ושני —

מוסף / 366

- הראשים לשוע אלדים.
בוחשעת במוון צבאות,
ענקם מלאכי צבאות.
- בוחשעת זכאים מפיקות עברים,
תפנן בכם מעבירים,
בחושעת טבאים בצל נוראים,
זקוק עפים מעבירים,
בחושעת בנה משוררת ותשע.
לנטה זכויות ותשע.
- בחושעת פאמיר וזרעאי אתקם,
בקב וזרעאי אתקם.
- בחושעת סובי מקביה,
שומשי ערכיה להקרף מזבח.
- בחושעת פלאי ארזי קחשע.
אש פלשת בבליה שלחת.
- בחושעת קהילות בבליה שלחת,
רחום למעם שלחת,
בחושעת שבת שבט יעקב.
- תשוב ותשיב שבת אהלי יעקב,
בחושעת שולמי מצות, וחוכי ישועות,
אל למושעות.

